

Bij de uitvaart van John Guthrie

Pagina 3

Ooit werkten huisjesmelkers en huurders samen

Pagina 4

Een stille kracht van het Anne Frank Huis

Pagina 8

De beiaardier van de Westertoren

Pagina 10

Jordaan & Gouden Reael

Uitgave van Stichting Wijkcentrum Jordaan & Gouden Reael

Jaargang 18 | september-oktober 2021 | www.jordaangoudenreael.nl

FOTO INGEBOURG SEELEMAN

FOTO HENK VAN DEN ENDE

FOTO TRUDY FRANCK

Van verwondering tot klacht

Buurt op de schop

Omdat ik rare geluiden hoorde aan de Singelgracht ging ik eens kijken op de Marnixkade. Daar werden damwanden aangelegd voor de bouw van een garage onder water. De hijskraan die steeds een lang stuk staal oppakte maakte bij het draaien spookachtige geluiden. Sindsdien ben ik vaker gaan kijken, vol bewondering voor al die verschillende ingewikkelde klussen. Terwijl ik een totale alpha ben fascineert de techniek mij steeds meer. Vroeger zag je alleen oude mannetjes aan de hekken

rond bouwplaatsen staan. Nu ben ik er ook zo één.

Ingeborg Seeleman

Wat fijn voor je, Ingeborg. Dat je nog maar heel lang in gezelschap van de mannen van zekere leeftijd mag genieten. Het duurt immers nog tot 2024 voordat de Singelgrachtgarage klaar is. En ondertussen wordt een 'Oranje Loper' voor je uitgelegd in de Jordaan: in 2023 wordt de brug over de Prinsengracht

bij de Westerkerk vervangen en voor die tijd worden de leidingen naar een hulpbrug verlegd. Ook de Rozengracht gaat op de schop. In 2024 volgt de kruising Rozengracht-Marnixstraat met alweer een tijdelijke brug die de bestaande brug vervangt. Ondertussen start waarschijnlijk in datzelfde jaar de herinrichting van Marnixstraat Noord. De vervanging van de Bullebakbrug is al in volle gang en daar valt echt veel te bewonderen. Van spookachtige geluiden kan je wellicht ook genieten tijdens het herstel kilometers kademuren. En dat

herstel kan nog jaren duren. Over die geluiden gesproken; omwonenden van die bouwactiviteiten worden door de projectmanagers goed op de hoogte gebracht. Ze weten dus wanneer er herrie is. Maar brieven dempen het geluid niet. Vraag hen eens hoe ze die herrie ervaren, de bewoners van het Marnixplein, van de Marnixstraat-Noord, wanneer je staat te kijken. Je zult maar thuis moeten werken, op een warme dag, met de ramen en deuren dicht. Nog veel plezier!

Dienie Meijs

Meer informatie: amsterdam.nl/projecten/oranjeloper/ en buitensingel-amsterdam.nl/buitensingel-bewonersmagazine/

Gehoord, gespreksflarden op 1,5 meter

DOOR TRUDY FRANCK

Marnixstraat, 7 juli
Twee vrouwen fietsen richting Marnixplein. Bij de Bloemgracht steekt van links een fietser over, scheldend op het andere verkeer.
Vrouw 1: Maar jij moet wel voorrang verlenen sufferd.
Vrouw 2: Jahaaa, Pipol!

Willemsstraat, 7 juli
Groepje mensen op de stoep
Vrouw: Nou, maar ik ga gewoon hoor.
Man: Is het daar al helemaal groen dan?
Vrouw: Kan me niks schelen.
Ik ga gewoon.

Brouwersgracht, 10 juli
Lange rij toeristen fietst breeduit over de gracht.
Vrouw tegen man op stoep: Nou, ze zijn er weer hoor.
Man: Ja, verdomme!

Lindengracht, 10 juli
Bij de plantenkraam.
Klant: Hier aan de overkant.
De hèle nacht gingen ze door.
Verkoopster: Ja, het mocht nog tot 6 uur.

Boomstraat, 22 juli
Man fietst telefonerend door de straat: Ja, maar ik wil ze wel een keer zien. Ik wil niet aldoor afspraakjes afzeggen. Snap je?

Egelantiersstraat, 24 juli
Twee Amerikanen lopen door de straat:
Man 1: Yah, it sucks. We couldn't do it for a whole year!
Man 2: Yeah man!

Haarlemmerplein, 3 augustus
Vrouw op een bankje in de zon telefoneert: Túúrlíjk! Alleen lastig dat ik nu op mijn werk zit, maar anders was 't geen probleem.

Eerste Leliedwarsstraat, 13 augustus
Twee vrouwen lopen door de straat
Vrouw 1: Dus ik heb tegen mijn moeder gezegd: "Mám! Je hoeft 'm niet iedere dág te wassen!"

Eerste Leliedwarsstraat, 13 augustus
Vrouw loopt telefonerend door de straat: Oh, kákkerd!

Daarom breng ik bloemen op je graf

FOTO ROEL VAN DEN ENDE

Oh Johnny, zing een liedje voor mij alleen. Oh Johnny, want voor mij ben je nummer een, zong de Jordane volkszangeres Tante Leen als hommage aan haar collega Johnny Jordaan. Ook veel lezers van onze krant hebben dit lied vast weleens gezongen. Maar toen ik onlangs begraafplaats Vredenhof bezocht, lag het graf van deze 'nummer een' er verpieterd bij. Geen bloemetje te bekennen voor deze nachtegaal van de Jordaan, die van 1924 tot 1989 leefde. Terwijl Johnny Jordaan zelf, samen met zijn neef Willy Alberti, het duet Daarom Breng ik Bloemen Op Je Graf heeft gezongen, met daarin de zin: En dat blijf ik doen mijn hele leven (te beluisteren op YouTube).

Hoog tijd dus om namens onze wijkkrant eens een keer het graf van deze beroemde Jordane volkszanger met een bloemetje op te fleuren. Met een ansichtkaart van de Westertoren eraan gehangen en op de achterkant de tekst: 'Voor Johnny Jordaan, die met zijn gouden stem en zijn levenslieders veel mensen heeft blij gemaakt en getroost. Redactie wijkkrant Jordaan & Gouden Reael.' We hopen dat het spreekwoord 'Goed voorbeeld doet goed volgen', ook hier zal gelden.

Aan wie zou Johnny Jordaan, wiens echte naam Johannes Hendricus van Musscher was, hebben gedacht toen hij zong Daarom breng ik bloemen op je graf? Misschien wel aan zijn moeder, aan wie hij zeer gehecht was. Hij werd in het hetzelfde graf als zij begraven. Wat een verschil is dit eenvoudige

FOTO DIRK VAN MAAKSMAAT T. LAAN

familiegraf, waarin ook zijn grootmoeder en schoonmoeder liggen, vergeleken met het marmeren praalgraf van Heinekenontvoerder Cor van Hout, ook op deze dodenakker aan de Haarlemmerweg. Ton Slierendrecht, de man die 31 jaar lang de levensgezel van Johnny Jordaan was, ligt niet in dit graf en ook niet elders op deze begraafplaats. Hij is in 2013 in alle stilte gecremeerd.

Johnny Jordaan is overigens niet de enige beroemde Jordanees op Vredenhof. Hier ligt ook de accordeonvirtuoos Johnny Meijer begraven, met op zijn grafsteen een accordeon van steen en de bescheiden tekst: 'Ik deed maar wat'. ■

Anke Manschot

BBROOD

MA T/M VR
TUSSEN 14.00
& 17.00

KOM ZELF KOEKJES BAKKEN IN DE BAKKERIJ!

ONDER BEGELEIDING, ÉÉN UUR LANG,
MAX. 3 KINDEREN, OUDERS WELKOM!

AANMELDEN? ☎ 020 244 38 64

www.bbrood.nl | Tweede Goudsbloemdwarstraat 14-16
ma t/m vr 07.30 – 18.00, za 07.30 – 17.00

Van de hoofdredactie

FOTO MAXINE VAN VEELLEN

Het huidige nummer van de Jordaan & Gouden Reael opent met een artikel waarin twee van onze redacteuren zich uitlaten over de bouwwerkzaamheden in onze buurt. De een is gefascineerd door de techniek van het bouwen en herkent zich in de oudere mannen die je vaak aantreft aan de rand van een bouwput terwijl ze toekijken en commentaar leveren op de activiteiten.

De ander frons haar wenkbrauwen bij dat enthousiasme, verwijzend naar de enorme stroom van werkzaamheden. Die zal nog jaren aanhouden en omwonenden niet alleen geluidsoverlast bezorgen, maar ook de toegankelijkheid van straten en gebouwen bemoeilijken. Dat laatste is met name een probleem voor mensen die slecht ter been zijn.

"Just because I disagree with you, doesn't mean I hate you", is een uitspraak die wordt toegeschreven aan de Amerikaanse acteur Morgan Freeman: 'Dat ik het oneens met je

ben, betekent niet dat ik je haat.' Hij voegde eraan toe, "dat is iets wat we opnieuw moeten leren in onze samenleving." Als je naar het huidige debatklimaat kijkt, of het nu gaat om ruzies op sociale media of in de Tweede Kamer, dan heeft Freeman volkomen gelijk. Het lijkt wel alsof mensen steeds kortere lontjes hebben en steeds vaker als stampvoetende kleuters door het leven gaan. Misschien is het een gevolg van corona, misschien van jaloezie of verwendheid, maar wat de oorzaak ook moge zijn, het maatschappelijke debat lijkt te verharderen met onaangename en zelfs onaantoonbare scheldpartijen tot gevolg.

Nee, onze redacteuren zijn niet rollend over straat gegaan en ze hebben elkaar niet voor rotte vis uitgemaakt, maar ze zeggen in alle redelijkheid: "We zijn het erover eens dat we het oneens zijn." Gewoon, zoals je dat van volwassen mensen zou mogen verwachten.

Frederique de Jong
IJsbrand van Veelen

WORDEN WAT JE WIL
KINDERBOEKENWEEK
6 OKT T/M 17 OKT 2021

whatever
DOMEK
nijntje in de diertuin
Mama kwijt
Lancelet
How BIG
Bedtijd van de Rebelse Meisjes
Poesje Mau!

de **KINDERBOEKWINKEL**
ROZENGRACHT 34

Quick and Clean

STOMERIJ & WASSERIJ

**NU: 25% korting op
het reinigen van trouwjurken,
dekbedden en gordijnen**

AKTIE LOOPT TOT 15 OKTOBER

GEOPEND: MA T/M ZA | 9:00 TOT 18:00 UUR
ROZENGRACHT 59 | 020 - 63 85 975

**SPECIALE
SERVICE
VOOR
B&B's
EN
HORECA**

Overal in de stad zijn er buurtteams. De buurtteams helpen u gratis bij vragen over zorg, geld, wonen, gezondheid, werk, ontmoeten en veiligheid.

Bijvoorbeeld als u moeite heeft om rond te komen, meer sociale contacten wilt, of zo lang mogelijk zelfstandig thuis wil blijven wonen. Allerlei vragen waar onze buurtteams u bij kunnen helpen. Samen kijken we wat u nodig heeft, zodat u zelf weer verder kunt.

Neem contact op met uw buurtteam in centrum via:
T. 020 - 557 33 38

Hulp bij u in de buurt

www.buurtteamamsterdam.nl

**Buurtteam
Amsterdam**

In Memoriam: John Guthrie. 2 juni 1960 - 9 augustus 2021

Een shopkeeper met een groot hart

Zeventien jaar lang zat de Engelsman John Guthrie zeven dagen per week als een koning op zijn troon in de tweedehands kledingwinkel naast de daklozenopvang in de Haarlemmerstraat.

DOOR ANKE MANSCHOT

“Wat zijn je laatste wensen?” heeft Roel Piera, directeur van de daklozenopvang en kledingwinkel in de Haarlemmerstraat, gevraagd toen duidelijk was geworden dat John Guthrie vanwege ongeneeslijke kanker op reis zou gaan naar de andere wereld.

John wilde nog één keer de zee zien – inderdaad gelukt met de Wens-ambulance, een simpele uitvaart, niet in een kerk, zijn as op zee uitgestrooid tussen zijn vaderland en Nederland, en in het najaar een borrel met bitterballen in het Koffiehuis ter

nagedachtenis aan hem. Omdat een aula huren niet paste binnen het budget van Johns spaarcentjes en donaties, werd het afscheid toch in een kerk gehouden, de Nassaukerk. Op een bakfiets werd zijn kist met bloemenzee vanaf de kledingwinkel hierheen gebracht.

De gedenkwaardige uitvaart met meer dan honderd mensen werd geleid door Zwanine Siedenburg, pastor drugspastoraat. Het was haar idee om de kist te flankeren met kaarsen in alle kleuren van de regenboog om Johns veelkleurigheid te symboliseren. Haar donkerblauwe jurk met abstracte print kwam uit ‘John’s shop with a heart’, vertelde ze na afloop.

Directeur Roel Piera las het enige interview met John voor, dat schrijfter en buurtbewoonster Anna van Praag afgelopen juni met hem hield. Hij vertelde haar dat hij jarenlang in

Griekenland had gewerkt, onder andere als kerkschilder. En dat hij op weg naar Denemarken in de tweedehands kledingwinkel in de Haarlemmerstraat verzeild raakte, die zijn levenswerk is geworden.

Een tiental mensen nam daarna het woord. “Hij onthield alles van zijn klanten.” “Een fenomeen in de buurt.” “Bij hem was je veilig.” “Britse beleefdheid.” “Een mensenverbinder.” “Zachtmoedig.” “Eloquent.” “Humorvol.” “Voor veel mensen een baken in hun leven.” Maar ook verdrietige dingen kwamen ter tafel: “Te weinig compassie met zichzelf.” “Een grote angst om zich te binden.” “Te vroeg weggerukt.” John’s jeugd in Engeland kwam niet één keer aan bod. Daar zweeg hij over.

De verslaggeefster zal vast niet de enige zijn die het niet droog hield

FOTO'S MARTIN PLUMERS

toen de stem van Bob Dylan door de kerk schalde: *How does it feel to live without a home. Like a complete unknown. Like a rolling stone.* Pas in zijn laatste levensjaar had John in Amsterdam een kamer voor zichzelf.

Na afloop waren er drankjes en lagen er stapels witte boterhammen met beleg klaar.

Buurtbewoonster Abigail uit Gambia, met een gehaakte groene sjaal om uit Johns winkel, was een van zijn vele vaste klanten. “Ik kocht hier ook kleren voor weeshuizen in Gambia. Ik kon zo fijn met John praten, bijvoorbeeld over hoe oneerlijk het verdeeld is in de wereld. Ik maakte ook grapjes met hem zoals: Ik neem je een keer mee naar Gambia, daar zijn de vrouwen zó mooi. Dan moest John lachen.”

Oane Bijlsma, sinds 2016 vrijwillig-

ster in John’s winkel, vertelde dat John zijn laatste weken in het Sarp-hathuis heeft doorgebracht. “Er was bijna altijd iemand bij hem: een vrijwilliger, vaste klant of buurtgenoot. Ikzelf bezocht hem een paar keer per week. Hij kreeg veel dankkaarten. Tot aan zijn overlijden is hij met liefde omringd geweest. Maar John wilde niet dood. Hij was nog niet klaar met zijn leven. Toch was zijn einde vredig.”

Ze vond het fijn met hem te werken. “Je mocht het op je eigen manier doen.”

Dat de kledingwinkel zeven dagen per week openblijft, zal voorlopig niet meer lukken. “We gaan met de huidige vrijwilligers proberen om drie à vier dagen weer open te gaan, van 11 tot 15 uur. Maar de winkel zal nooit meer hetzelfde zijn zonder hem.” ■

Illegaal lekkere koffie

Hoe hebben de dakloze klanten van het Koffiehuis in de Haarlemmerstraat de lockdowns overleefd? Dat was onlangs te zien op de expositie ‘Koffiehuis to go’ in de Posthoornkerk, waarbij foto’s van Jelle Baars voorzien waren van teksten van Kees Zwart. Hebt u deze interessante portretserie gemist? Geen paniek, ze staat op de website van het Koffiehuis Amsterdam.

DOOR ANKE MANSCHOT

Tijdens de opening van de tentoonstelling lanceerde het koffiehuis een eigen merk koffie, MOK1. Op de papieren zakken met gemalen koffie of koffiebonen staat ‘Speciale Koffiehuis Blend. Illegaal lekker.’ “Met de winst kunnen we onze groen- en veegploeg elke dag een mok koffie schen-

ken. Zo houden wij onze eigen broek op en blijft de buurt schoon en fleurig. Wij blij, buurt blij!’ aldus de wervende reclame van het Koffiehuis.

Het Koffiehuis heeft een ANBI-status. Donaties zijn zéér welkom. IBAN: NL09 ABNA 0254 3388 60 o.v.v. Koffiehuis Amsterdam. Inl. www.koffiehuis.amsterdam

DE KOFFIE IS BIJ DE BRANDER FRANS DE GREBBER TE BESTELLEN. TIK OP GOOGLE IN: FRANS DE GREBBER MOK 1-KOFFIE. DE KOFFIE IS OOK TE KOOP IN HET KOFFIEHUIS EN IN DIVERSE ZAKEN IN DE HAARLEMMERBUURT, ZOALS KAASLAND, AFFAIRE D’EAU, GEZONDIGD, MR. MOKUM EN REPUBLIEK STORE.

FOTO ANKE MANSCHOT

Zwart-wit

FOTO BARRY SPEEKMAN

DOOR BARRY SPEEKMAN

‘Denk niet wit, denk niet zwart’, zong Frank Boeijen. Hij was er niet bij, op zaterdag 11 september. Gelukkig maar, want er werd behoorlijk zwart-wit gedacht bij de officiële opening van twee schaaktafels op het Haarlemmerplein.

Niemand minder dan comedian en FIDE-schaakmeester Tex de Wit bond de strijd aan

met in totaal 26 enthousiaste schakers onder wie stadsdeelwethouder Micha Mos. Die moest al snel zijn meerdere erkennen in de voormalige Amsterdamse schaakkampioen.

Vanaf nu kan iedere beginnende of gevorderde schaker op het plein terecht voor een breinbrekend gevecht om de koning van de tegenstander. Geen stukken? Geen nood: tegen € 5 borg kun je ze lenen bij Schaak en Go Winkel Het Paard, Haarlemmerdijk 173.

Het soeploodsoproer “Ze kenne het lazarus krijge”

Huisjesmelkers worden gehaat en veracht. Huurders zijn het slachtoffer van de nietsontziende geldlust van deze eigenaars. Het fenomeen is helaas niet nieuw. Toch is er een moment geweest dat huisjesmelkers en hun huurders samenwerkten.

In 1833 werd de Wet op de Personele Belasting ingevoerd. Eigenaren van woningen met een huurwaarde van minder dan 80 gulden per jaar moesten onroerend goedbelasting betalen. Ze mochten het wel doorberekenen aan hun huurders, maar die waren te arm om te betalen. Die 'kale nakketickers' konden de gewone huur al nauwelijks opbrengen. De eigenaar mocht ze niet dwingen. Maar weigerde die te betalen, dan werd er onteigend en de woning mét inboedel en al geveild. Ongeveer vijfduizend huisjesmelkers weigerden te betalen, waaronder een weduwe, eigenares van meerdere huisjes en een garen- en bandwinkel. Haar eigendommen werden voor de veiling in beslag genomen. Huisjesmelkers én huurders vormden daarop een

actiecomité. Er werd vergaderd in kroegen op de Haarlemmerdijk. “Ze kenne het lazarus krijge”, werd er geroepen. Toen ook de inboedel van een timmerman uit de Bloemstraat zou worden geveild brak er een oproer uit. Burgemeester van de Poll kwam naar de Bloemstraat, maar werd vanaf de daken met dakpannen en volle po's bekogeld. Driehonderd schutters en garnizoenssoldaten werden vergeefs ingezet. De veiling ging niet door, de inboedels werden opgeslagen in de Soeploods aan de Herenmarkt. Daar werd 's winters 'Rumfordse' soep uitgedeeld aan arme gezinnen. Deze voedzame soep van erwten en gort in bouillon van runderbotten was bedacht door graaf van Rumford. Nu er inboedels opgeslagen waren, bewaakten

afbeelding links
De soeploods

afbeelding
rechts
De brand

foto onder
De herbouwde
soeploods

schutters de loods. Op 3 juli 1835 trok een grote menigte naar de soeploods. Vanwege een regenbui schuilden de schutters binnen en zagen de reischoppers niet aankomen. Apotheker de Jong van de Haarlemmerdijk leverde terpentijn en de Soeploods ging in vlammen op. De schutters vluchtten. Infanterie en cavalerie kwamen te laat, omdat hun commandant een weekdje weg was.

Twee weken van rellen volgden. Uiteindelijk kregen de aanstichters jaren tuchthuis. De burgemeester en de commandant werden ontslagen. De soeploods werd herbouwd en deed tot 1907 dienst als verkoopplokaal voor ... meubels.

Bronnen: Stadsarchief Amsterdam; Oneindig Noord Holland; Jordaan tussen taal en beeld

Voor slechts € 98*
kan dit uw
advertentie zijn

HUIS AAN HUIS, BIJ 21.500
BUURTBEWONERS IN DE BUS

Bel 06-290 60 448 of mail naar:
gilles@landgraphics.nl
voor meer informatie
over de mogelijkheden

* PRIJS IS EX BTW

Uitnodiging bewonerspanel Jordaan en Rembrandtbuurt

Stadsdeel Centrum stelt in de Jordaan en Rembrandtbuurt € 200.000,- buurtbudget ter beschikking voor bewonersinitiatieven. Het stadsdeel wil bewoners zeggenschap geven over dit budget en is bezig met het vormen van 2 bewonerspanels. De bewonerspanels bestaan uit bewoners van de Jordaan en de Rembrandtbuurt. Zij mogen straks beslissen waar het bedrag van € 100.000,- per buurt aan wordt besteed.

Voordat er bewonersinitiatieven kunnen worden ingediend is het stadsdeel eerst bezig om 2 bewonerspanels te vormen. De bewonerspanels bestaan uit 11 tot 15 bewoners. De bewoners die deelnemen aan de bewonerspanels worden ingeloot via een steekproef uitgevoerd door Bu-

reau Onderzoek, Informatie en Statistiek (OIS). Hiermee is een onafhankelijke uitvoering van de loting gegarandeerd.

Hoe het werkt

Op 24 augustus heeft een kleine groep bewoners uit de Jordaan en de Rembrandtbuurt, die in de steekproef van OIS zijn opgenomen, een uitnodiging ontvangen. Deze bewoners zijn gevraagd of zij willen deelnemen aan het bewonerspanel. Het stadsdeel hoopt dat er minimaal 11 bewoners reageren op deze oproep.

Als er in elke buurt minimaal 11 bewoners op de oproep hebben gereageerd, wordt eind oktober 2021 de samenstelling van de bewonerspanels bekendgemaakt. Aan het eind van het jaar kun-

nen de bewonerspanels aan de slag met het beoordelen van de plannen van bewoners voor verbetering van de buurt!

In de tussentijd wordt een oproep aan bewoners van de Jordaan en Rembrandtbuurt om bewonersinitiatieven in te dienen. Daarvoor is een aparte website buurtbudget in de maak. Op deze website kunt u binnenkort alle informatie over het indienen van bewonersinitiatieven en het bewonerspanel vinden.

Meer informatie

Wilt u op de hoogte blijven stuur dan een mail naar buurtbudgetcentrum@amsterdam.nl dan ontvangt u de maandelijks de nieuwsbrief over het buurtbudget Jordaan en Rembrandtbuurt.

BIKE CITY

IN FIETSEN SINDS 1994
SPECIALIST IN REPARATIE EN VERHUUR

Verkoop van gereviseerde
ex-huurfietsen
REVISED EX-RENTAL BIKES

Bandreparaties,
dezelfde dag klaar

Voor openingstijden check:
www.bikecity.nl • info@bikecity.nl
Bloemgracht 68 • 020 626 37 21

HIER KOM IK GRAAG

ZOET & HARTIG

Guido Kroon (41), beleidsadviseur gemeente Amsterdam

"Ik ben dol op hoge taarten die bestaan uit cake-, crème- en marsepeinlaagjes, zoals ze in Oost-Duitsland worden gemaakt. Maar ze zijn ook te koop bij Zoet & Hartig, ontdekte ik zo'n zes jaar geleden.

Ik kom hier ook graag omdat ik warme herinneringen heb aan de taarten die mijn beide oma's bakten.

Als er iets te vieren valt, koop ik bij Zoet & Hartig een hele taart of losse stukken. Die losse stukken zijn zo groot dat je ze makkelijk in tweeën kunt delen. De twee eigenaren laten hun taarten, en Limburgse vlaaien, in Limburg maken. Achter in deze winkel is een klein zitgedeelte, waar ik weleens koffie drink en taart eet met een vriendin. Altijd gezellig." AM

Zoet & Hartig, Haarlemmerdijk 158

SQUASH CITY

Elly van Rijn (68), actieve buurtbewoner

"Ik kom al meer dan 20 jaar bij Squash City. Toen ik nog werkte ging ik er om 7 uur 's morgens heen of na mijn werk.

Nu kom ik overdag. Ik doe elke week aan twee groepslessen op een spinningfiets mee en aan een groepsles yin yoga. Ik fitness ook wekelijks individueel op een apparaat, terwijl ik met oortjes in naar een podcast luister. Ik ga hier ook naar de sauna.

Squash City geeft structuur aan mijn dagen en is als een huiskamer voor mij. Ik heb hier een kennissenkring opgebouwd. Toen een medesportster terminaal ziek was, hebben we om de beurt voor haar gezorgd. Ik heb ook een paar vrienden aan deze sportschool overgehouden." AM

Squash City, Ketelmakerstraat 6

De kunst van het zitten

WULF
WONEN

Rozengracht 74 t/m 78
Amsterdam 020 6265011
www.wulfwonen.nl

Beren op de gracht

FOTO: ROEL VAN DEN ENDE

DOOR INGBORG SEELEMANN

Over de Bloemgracht fietsend viel mij op dat daar twee bomen zijn volgehangen met beren en ander speelgoed, voor een woning waarvan de vensterbanken op dezelfde manier zijn versierd. Wat zou hier de bedoeling van zijn? Ik zag iemand in het raam zitten en sprak hem aan. Hij nodigde mij meteen uit om binnen te komen. Het bleek een innemende zestiger die mij enthousiast zijn huis liet zien, waar hij al 40 jaar woont. Minstens de helft van van de huiskamer wordt ingenomen door een kleurrijke installatie van poppen, klokken, beeldjes, kandelaars, speelgoed, lampen en andere snuisterijen. De man vertelde dat de uitstalling symbool staat voor de eerste drie jaren van ons leven, als je nog geen 'ik' bent. Rond je derde volgt volgens hem de 'flip': dan word je ie-

mand die de anderen van je maken. Hij wil terug naar dat niet-bewuste wezen dat hij ooit was, en gaat er van uit dat iedereen dat wil. Een religie of filosofie wil hij het niet noemen.

Vroeger is hij biologieleeraar geweest, toen schilder, en daarna heeft hij "van alles afstand genomen". Hij wees naar boven. Op de bovenste plank stonden mooie fotorealistische schilderijen van zijn hand, van grachtenpanden met monumentale deuren. Hij liet me daarna de rest van het huis zien, ook overdadig gedecoreerd (behalve de keurige keuken). Er waren exotische souvenirs, uitbundige kleren en kleurige hoge hakken, en op het balkon een functionerend ligbad met een autobumper erboven. Ik keek mijn ogen uit!

Ik mocht over hem schrijven, zei hij, maar een interview met zijn naam erin wilde hij niet. ■

Bij Simon x
de Looier x
Bijbelcentrum x

Creatieve themaochtend

Creatieve activiteiten voor iedereen!

Elke maand staat er weer iets anders op het programma.

WELKOM!

Zaterdag 16 oktober - drieluik
Vrijdag 12 november - droogbloemen

Aansluitend gratis lunch

Rini Vos, evangelist
'Bij Simon de Looier'
Looiersgracht 70-72,
1016 VT Amsterdam
M: 06 38 32 76 38

Elandsstraat autovrij: hoe bevalt het?

Twee zomers geleden werd de Elandsstraat tussen Konijnen- en Hazenstraat heringericht en afgesloten voor autoverkeer. Dat gebeurde omwille van de schoolkinderen, om hen veilig van het ene schoolgebouw naar het gebouw aan de andere kant van de straat te laten gaan.

DOOR DIENIE MEIJS

Vóór die tijd was de straat alleen tijdens schooltijden afgesloten. Een enquête onder ouders en buurtbewoners wees destijds uit, dat volledige afsluiting gewenst was. Sommige omwonenden van de school, ongelukkigerwijs pas laat op de hoogte van die plannen, hadden bezwaren. Ze verwachtten onder meer overlast van hangjongeren.

Nu, na twee jaar (in plaats van na één jaar, wat was toegezegd) is de herinrichting geëvalueerd. Een meerderheid is tevreden en vindt de straat mooi geworden. Al wist een deel van de ouders niet dat de straat altijd afgesloten zou zijn, en niet alleen wanneer de school open was. Maar lang niet alle ou-

ders wonen in de buurt. De omwonenden in het stukje Elandsstraat kregen waar ze voor vreesden: hangjongeren, drugshandel, herrie, vervuiling, foutparkeren. Tijdens de vergadering van de stadsdeelcommissie op 25 augustus lieten die bewoners weten overlast te hebben van parkerende (bestel-) auto's aan beide zijden van de afsluiting. Daar staan ze midden op straat, voor de deuren en ramen van de bewoners, zonder dat er beboet wordt. Fietsers moeten over de stoep. Het probleem van de vuilnishopen bij de afsluiting zou door het nieuwe ophaalsysteem met bakfietsen opgelost kunnen worden. Op dit moment kan café Saarein vanwege het vuil geen terras op die plek openen, hoewel daar toestemming voor is. En dan worden de afsluitpaaltjes

nog regelmatig kapotgereden. Het schoonhouden door veegploegen is vaak niet mogelijk; door de geparkeerde auto's is het schoolpleintje niet te bereiken voor de veegwagens.

Ondanks cameratoezicht hangen jongeren rond, en het toegezegde optreden van straatcoaches helpt niet na 23.00 uur, want dan zijn de coaches niet meer actief. Het aantal meldingen van overlast blijkt groot.

De stadsdeelcommissie heeft besloten om nog eens over de afsluiting te spreken. Het ligt niet voor de hand dat de straat weer toegankelijk wordt voor autoverkeer, noch voor tijdelijke afsluiting tijdens schooltijden. Maar aanpassingen, zoals verzinkbare paaltjes (vezips), verplaatsing daarvan naar de hoeken van Hazenstraat en Konijnenstraat, zodat langparkeren onmogelijk wordt en beter toezicht mogelijk, zouden een optie zijn. ■

FOTO: R. QUERIDO

De straatgedeelten aan beide zijden van de afsluiting worden gebruikt voor langparkeren.

Een stille kracht van het Anne Frank Huis

*De vrijwilliger:
onbetaalbaar*

Jordanees Stefan Vervaecke (73) zet zich al 48 jaar als vrijwilliger in voor de afdeling educatie van het Anne Frank Huis. Hij reist ook naar Japan en andere landen in het Verre Oosten om mensen aldaar te adviseren over het educatieve programma bij een tentoonstelling over Anne Frank.

DOOR ANKE MANSCHOT

Toen Stefan Vervaecke in 1973 als vrijwilliger in het Anne Frank Huis begon, krioelde het er van de muizen. "En de deur werd via een touw opengetrokken. Dan ging je via een krakemikkige houten trap naar boven." Those were the days.

Het interview vindt plaats in het modern ingerichte restaurant van het Anne Frank Huis. Buiten géén lange rij voor de hoofdingang. "Buurtbewoners zouden nu online moeten reserveren, dan ben je zo binnen", adviseert Stefan, een gepensioneerde onderwijsadviseur en leraar maatschappijleer en godsdienst.

In 1973 verhuisde hij vanuit Vlaanderen naar zijn huidige woning in de Jordaan. Hij werd leraar op de toen-

malige middelbare school aan de Palmgracht. In datzelfde jaar bezocht hij als toerist in eigen stad het Anne Frank Huis. Hij raakte er met medewerkers aan de praat. Die vroegen hem om adviseur te worden voor de afdeling educatie. Al tijdens zijn studie onderwijskunde, filosofie en theologie in Leuven had Stefan een passie voor nieuwe onderwijsmethodieken, waardoor de lesstof beter beklijft. "Denk aan rollenspellen, simulatiespellen, werkstukken en andere opdrachten maken en zo voort." Vaste werktijden heeft hij in het Anne Frank Huis nooit gehad, maar in de loop der jaren werd hij wel telkens weer ingeschakeld. Zo voorzag hij brochures, folders, opdrachtenboekjes en ander lesmateriaal voor scholieren van commentaar. Hij is ook een kritische meelezer van de

Anne Frank Krant, die op scholen wordt verspreid. Onlangs verscheen de 49-ste editie. Hij werkte ook mee aan de allereerste onderwijsfilm over het Achterhuis en aan diverse andere films.

'De afdeling educatie laat mij niet los en ik laat hen niet los', zo verklaart hij zijn jarenlange inzet.

Stefan is ook de contactpersoon van het Anne Frank Huis voor Japan, Hongkong, Thailand, Vietnam en Myanmar. Allemaal landen waar rondreizende tentoonstellingen over Anne Frank worden georganiseerd. "Ik help onderwijsmensen daar met educatieve programma's voor scholieren naar aanleiding van deze exposities." Hij heeft al die landen ook zelf bezocht en er netwerken opgebouwd. En komen deze onderwijsmensen naar Amsterdam, dan leidt hij ze hoogstpersoonlijk rond in het Anne Frank Huis, in het Engels of het Frans.

Het vaakst was hij in Japan "zo om de drie jaar", waar inmiddels 107 exposities aan Anne Frank zijn gewijd. "In Japan zijn schoolkinderen verplicht om fragmenten uit haar dagboek te lezen."

Zijn reis- en verblijfskosten worden vergoed door de Anne Frank Stichting en door bijdragen van partners aldaar.

In 2015 woonde hij samen met Eberhardt van der Laan de opening van een expositie over Anne Frank bij op een school in Vietnam. Zowel hijzelf als onze geliefde burgemeester spechten toen.

In Thailand maakte Stefan mee dat schoolkinderen liederen zongen voor Anne Frank en stukken uit haar dagboek voorlezen. "Daar hadden ze het Achterhuis met karton nagebouwd. De Holocaust is een abstract begrip, maar door Anne Frank breng je deze pijnlijke geschiedenis dichtbij." Hoe kunnen mensen zo slecht zijn dat ze dit kinderen aandoen? vroegen kinderen in Hong Kong met een beverige stem aan hem.

Als negenjarig jochie las hij voor het eerst Het Achterhuis van Anne

Frank. "Ik was perplex dat een jong meisje zo geniaal kon schrijven en zo taalvaardig was." Dacht hij dat echt als negenjarige? "Misschien kende ik het woord taalvaardig nog niet, maar ik was toen al diep onder de indruk van haar overpeinzingen, hoe ze in gesprek ging met zichzelf." Hij noemt Anne een 'taalvirtuoos'. "Haar dagboek is uitermate geschikt voor scholieren om taalvaardiger te worden. Ik zou willen dat het niet alleen aan bod komt tijdens

de geschiedenisles, maar ook tijdens de Nederlandse les. Meer nog: mijn droom is dat Het Achterhuis verplicht op de literatuurlijst voor scholieren komt."

Tot slot wijst hij op de video *Het korte leven van Anne Frank*, te zien op www.annefrank.org. "En op Youtube kun je Anne Frank videodagboeken vinden, waarin scènes uit haar dagboek worden nagespeeld. Deze video's zijn niet alleen geschikt voor scholieren, maar ook voor volwassenen." ■

Gezocht: drie vrolijke tieners

DOOR WIM STAFFELEU

In de jaren negentig was ik actief als reporter voor twee edities van het Amsterdams Stadsblad. Wekelijks verzorgde ik in de Nieuwe Bijlmer en De Gaasperdammer een rubriek die ging over beroepen. Niet geheel zonder succes. De redactie was zelfs zo enthousiast dat ze mij vroegen een speciale zomerrubriek te verzorgen in alle edities van het Amsterdams Stadsblad. Zodoende trok ik in de zomer van 1998 kriskras door de stad om zomerse plaatjes te schieten, zo ook aan de Bickersgracht. Daar trof ik op een bankje drie vrolijke tieners die maar wat graag wilden poseren voor een foto in de krant. Sinds 2003 ben ik zelf bewoner van

Gouden Reael en vraag ik me af wat er van het drietal op het bankje is geworden. Hoe vonden zij het om met een foto in de krant te staan? Hoe waren de reacties? Wat is er nadien van hen geworden? Wonen ze nog in Amsterdam? Het waren immers jonge mensen, volop ambities en toekomstverwachtingen. Voor een vervolgreportage ben ik daarom op zoek naar Nathalie, Natascha en Finn. Het drietal is destijds gefotografeerd op het bankje aan het eind van de Bickersgracht. Het bankje staat er nog steeds, alleen het drietal ontbreekt. ■

Weet u wie de afgebeelde jongeren zijn, of herkent u zichzelf, schroom dan niet om contact op te nemen met Wim Staffeleu (020-6950865).

Orientatiecursus 'WEGWIJS IN DE BIJBEL'

1x per 2 weken op dinsdagavond van 19.00 tot 19.45 uur.

21 september, 5 en

26 oktober, 16 november

Geen Bijbel? U krijgt gratis een exemplaar van ons. Geen cursusgeld. Voor meer inlichtingen, bel 06-38327638

Iedereen welkom!

Rini Vos, evangelist
'Bij Simon de Looier'
Looiersgracht 70-72,
1016 VT Amsterdam
M: 06 38 32 76 38

I.M.

De 'Koningin van de Willemsstraat' is niet meer

DOOR ANNALEEN LOUWES

Een bijzondere zorgzame en eigenzinnige vrouw heeft ons verlaten: Alice Doves, ook wel de ongekroonde Koningin van de Willemsstraat. Velen kenden haar natuurlijk vooral als die roodgeverfde vrouw die voor haar huis in een strandstoel lag te zonnen. Alice was one-of-a-kind. Ze was zorgzaam en liefdevol vooral voor dieren en kinderen. Maar ze kon ook scherp zijn als mensen in haar ogen niet te vertrouwen waren. Ze zorgde voor vele Amsterdamse huishoudens en maakte zo vele dagelijkse levens lichter. Met het geld dat ze zo bijkluste steunde ze wel zo goede doelen en kocht overal spullen die ze dan weer graag weggaf. Ze zorgde in de buurt voor een ware schaduw-economie: ze bakte elke zaterdag een cake die ze uitdeelde op de markt. In ruil daarvoor kreeg ze

botten van Menno voor hondje Rocky. Die hield daar helemaal niet van dus gingen ze naar de hond van Loekie, het koffiewinkelte. Zij gaf Alice op haar beurt weer chocola, die Alice weer weggaf aan bezoek. Zo goed als Alice voor anderen was, zo slecht liet ze voor zichzelf zorgen. Alice wilde zelfstandig en onafhankelijk zijn. Helaas werd zij steeds immobielier na een moeilijk verlopen knie-revalidatie. Ze zat thuis op haar bank en had het er eigenlijk best naar haar zin. Ze volgde het nieuws, zette zich nog in voor de Nierstichting en ving nog wat zonlicht op via het geopende raam. Toen Alice echt hulpbehoevend werd en alle professionele hulp weigerde, werd haar situatie een grote zorg voor meelevende mensen uit haar omgeving. Gelukkig is zij met tussenkomst van het Leger des Heils uiteindelijk in een schoon bed in

het ziekenhuis gestorven. Alice werd 88 en heeft haar lichaam aan de wetenschap gedoneerd. Al was zij geen geboren en getogen Amsterdammer, de Jordaan mist een markante persoonlijkheid. *Het ga je goed Alice!! We drinken op je!* ■

Namens alle betrokkenen: Wouter, Brandon, Ineke, Willemijn, Coos, Janneke, Rik, Marjolijn, Annaleen, Snoetje en alle kinderen en dieren!

Die heerlijke lange week

Sommige weken duren langer dan alle andere weken, en sommige weken kunnen wat mij betreft ook niet lang genoeg duren. Zo'n week is de Kinderboekenweek, die duurt van van 6 tot en met 17 oktober. Twaalf dagen lang staan kinderboeken in de schijnwerpers. Scholen hangen vol vlaggen en posters en ontvangen schrijvers en tekenaars, boekwinkels organiseren van alles en nog wat, beroemde mensen blijken boekenwormen te zijn, en er zijn (tadaa!) cadeautjes (het kinderboekenweekgeschenk)!

DOOR ABY HARTOG

De organisatoren van deze jaarlijkse 12-daagse kiezen altijd een thema om activiteiten aan op te hangen, en dit jaar is dat "worden wat je wil". Als oude man denk ik ondertussen wel dat geluk, een liefdevol leven en gezondheid de hoofdoelen zouden moeten zijn, maar voor kinderen is dat wel anders. Die willen piloot worden, of youtuber, of eenhoornstemmer. Ik vroeg me af of onze buurt inspiratie zou opleveren voor iets wat je zou kunnen worden. Het was even zoeken. Andere buurten, andere steden, hebben wijken vernoemd naar beroepen of beroepsbeoefenaars. Wij moeten het toch vooral hebben van bloemen en beesten. Maar wacht! De Looiersgracht en al die Looiersstraten, daar is nog wel een ambacht in te ontdekken. Ik neem maar aan dat daar leerlooi-erijen gevestigd waren. Onmisbaar voor de schoenenindustrie, onmiskenbaar door de vreselijke stank, onaantrekkelijk door de belasting van het milieu. Wie wil er nu nog leerlooi-er worden? Nee, dan die paar andere beroepsstraten die we hebben: de Keizersgracht en de Prinsengracht. Dat zijn beroepen met status! De kans dat je keizer wordt is niet zo groot.

Alleen Japan is nog een keizerrijk, en aan één keizer hebben ze daar wel genoeg. Bovendien is het dan wel handig als je Japans spreekt, en dat is niet iedereen gegeven. Prinsen zijn er een stuk meer. In Saoedi-Arabië schijnen er al een stuk of 1.500 te zijn. In Nederland hebben we er maar zo'n 25. Volgens nogal wat mensen zijn dat er nog altijd veel te veel; niet iedereen houdt van ons koningshuis. Maar als je trouwt met een van de kinderen van Maxima en Willem-Alexander word je ook prins of prinses, en mag je beroepsmatig lintjes doorknippen en koekhapen. Ongeveer 70% van alle Amsterdammers tussen de 15 en 74 jaar heeft een baan, dat zijn circa 470 duizend mensen. Wat doen die allemaal als ze geen prins of prinses of leerlooi-er zijn? De leukste beroepen in de buurt zijn voor mij muiszenpakhuisbouwer, ijsmaker, koekenbakker en kinderboekenverkoper. En zo kom ik met een omweggetje weer bij de Kinderboekenweek. In die week staan boeken in de schijnwerpers, en die mogen dan hier ook wel genoemd. In mijn eigen boek *Miro & Tesla kiezen een beroep* proberen twee ongeremde kinderen in uitbundig vrolijke verhalen van alles uit. Zo worden ze brandweer (met echte vlammen!), bankrover (met maskers en waterpistooltjes), en gedachtelezer. In het boek *De chocolade-tandarts* van Tosca Menten komen zelfs spookhuisartsen en sfeerbedervers aan bod. Dat 'worden wat je wil' niet alleen maar met beroepen te maken heeft bewijst Pimm van Hest in zijn boek *Je kunt niet kiezen op wie je verliefd wordt*. Daar reageert een jochie op de vraag wat hij later wil worden met: "Homo! Ik wil homo worden." En dat kan natuurlijk ook. Die boeken hebben ze bij de OBA, bij de Kinderboekwinkel op de Rozengracht, of bij de andere buurtboekwinkels (Island & De Dolfijn). ■

Buurtbewoners schrijven op uitnodiging een persoonlijke column over onze buurt.

De pen van ... Nelleke Noordervliet

Vervreemding

Van de zomer kwam ik op een mooie dag Mary Lindeman tegen. "Hé, hoe is het met jou?" "Tijd niet gezien!" "Dat klopt, Mary", zei ik, "ik ben tien jaar geleden verhuisd van het Singel naar het Bickerseiland. Ik kom nu bij een andere Appie." Van de zuidkant van de Jordaan naar de noordkant: het is of je van Limburg naar Groningen verkast. Toch kom ik nog vaak genoeg op de Elandsgracht. Maar mijn leefgebied, mijn dagelijkse loopje, ligt nu niet meer in de 9 straatjes maar rond de Haarlemmerdijk. Dat is anders. Het verwondert me hoe subtiel de schakeringen tussen buurten zijn, zelfs in een zo kosmopolitische stad als Amsterdam, waar vanouds rijk en arm in bonte mengeling woonden. Elke buurt had zijn eigen dialect. De Kattenburgers vonden de taal van de Haarlemmerdijkers maar niks. Ze gingen er prat op dat ze nooit aan het 'andere eind' kwamen. Ieder zijn eigen gebied, zijn eigen mensen, zijn eigen taal. Winkler onderscheidde in 1874 negentien

buurtdialecten in Amsterdam. De lange aa in maan, meer moaan was typisch voor de Haarlemmerdijk. Die uitspraak wordt nog steeds als echt Amsterdams gezien. Wilde je niet als gewone Amsterdamer te boek staan dan deed je je best het Haarlemmerdijks af te leren. Spottend werden die pogingen tot chique praten afgedaan met de term Hooghaarlemmerdijks. Kon je vroeger in Amsterdam aan de taal horen, waar iemand vandaan kwam, nu is dat opnieuw het geval. In menig aardig boetiekje in het centrum wordt de klant, die wil weten of een kledingstuk wellicht in een grotere maat verkrijgbaar is gevraagd "English, please", waarop ik meestal vriendelijk in bekakt Engels zeg dat het misschien een goed idee zou zijn als zij wat Nederlands leerde? De leuke buurten in het centrum, inclusief 'die mooie, die fijne Jordaan' hebben de internationale expat-taal als opringerige voertaal gekregen. High-Haarlemmerdikes. De taal is veranderd, de buurten

zijn veranderd. Ben ik als geboren Rotterdamse import, ik woon alles bij elkaar meer dan 25 jaar in Amsterdam. Het toerisme, de expats en de buitenlandse huizenbezitters die af en toe lawaai komen schoppen hebben de woonfunctie aangetast. De 9 straatjes gingen te gronde aan hun pr-succes. Was er eerst nog een groenteboer, een bakker, een slager, een visboer, die zijn allemaal verdwenen in het financiële geweld van de peperdure flagship boetieks en andere makkelijk vervangbare vage hippe winkeltjes. De Elandsgracht, waar Mary Lindeman en familie franchisenemers van de grote AH werden, was de plaats waar de buurt de buurt kon zijn, een mix van allerlei Amsterdammers. Dat is de Elandsgracht nog steeds. En ook de Haarlemmerdijk is haarlemmerdijks. Maar de grote vervreemding ruikt op.

Nelleke Noordervliet is schrijfster van romans, verhalen, essays en columns.

KOOPS MAKELAARDIJ

Uw woning verhuren? Wij hebben de huurder!

Koops Makelaardij heeft een tweede vestiging geopend in Amsterdam! Sinds 1 augustus heten wij u graag welkom op de Prinsengracht 110H. Wij verhuren met dit kantoor woningen gelegen op de grachten en in de Jordaan.

Wij zijn een toonaangevende verhuurmakelaar in Amsterdam gespecialiseerd in het verhuren van huurwoningen in de Randstad. Koops Makelaardij verhuurt jaarlijks meer dan 1000 vrije sector huurwoningen waarbij wij voor een verhuurder het gehele bemiddelingsproces verzorgen. Wij nodigen u graag uit voor een kennismaking!

Marktkennis | Groot internationaal netwerk | Ervaren makelaars | Zorgvuldige bemiddelingen | Beheer

<p>Koops Makelaardij Amsterdam Centrum Prinsengracht 110H 1015EA Amsterdam 020-8208947</p>	<p>Koops Makelaardij Amsterdam Zeilstraat 45H 1075SC Amsterdam 020-8208772</p>	<p>Koops Makelaardij Amstelveen Rembrandtweg 161A 11181GG Amstelveen 020-8203676</p>
---	---	---

Prinsengracht 110H   www.koopsmakelaardij.nl   amsterdam@koopsmakelaardij.nl   020-8208947

7 september, nazomer op Bickerseiland

FOTO ROEL VAN DEN ENDE

Wilt u meer over de Bijbel weten?

Met een bakje koffie (vrijblijvend) in gesprek met anderen? Kom ook eens kijken! Iedere zondagmiddag om 16.30 uur een Bijbeluur 'Bij Simon de Looier'.

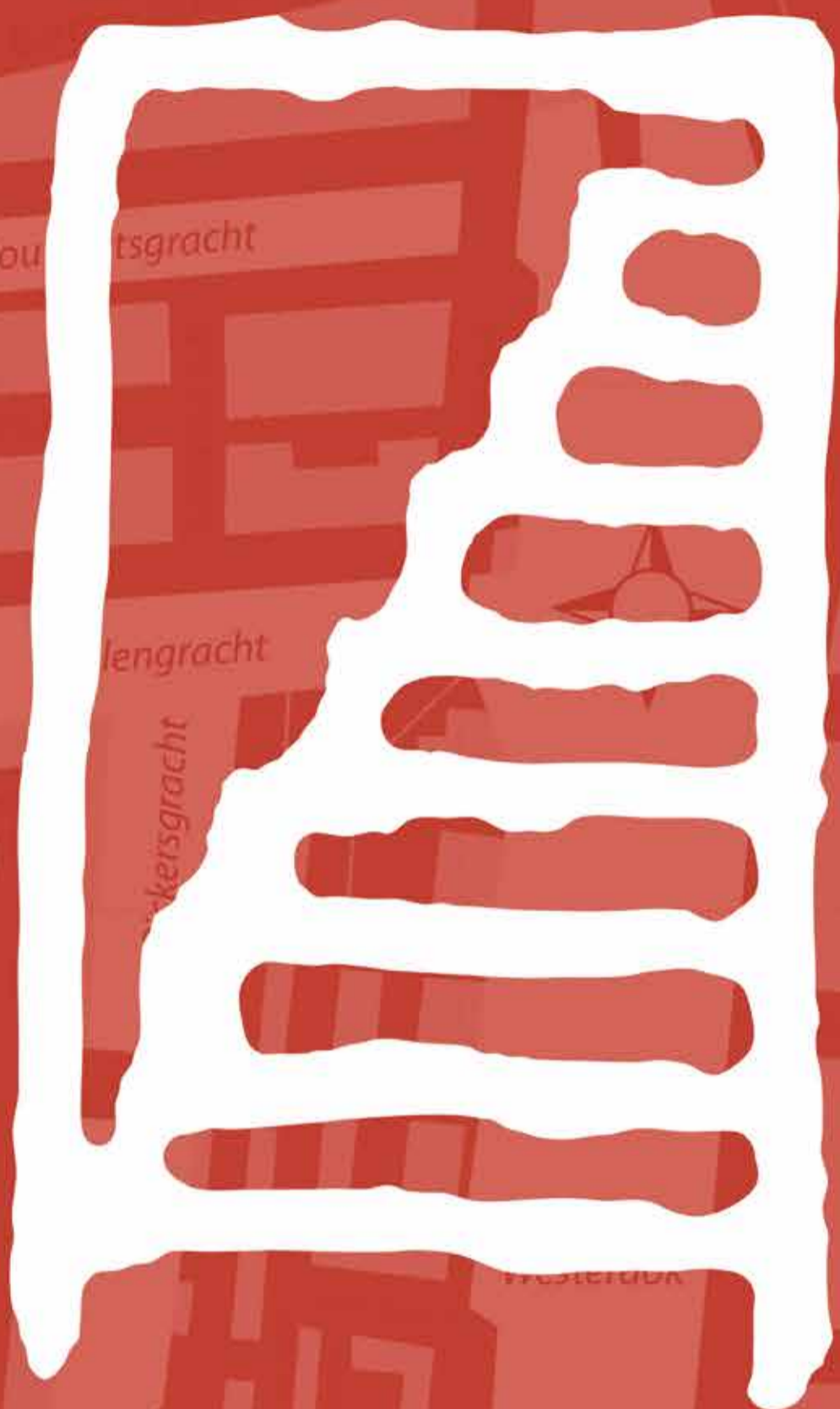
Hartelijk welkom!

Rini Vos, evangelist
'Bij Simon de Looier'
Looiersgracht 70-72,
1016 VT Amsterdam
M: 06 38 32 76 38

BEZOEK MEER DAN 60 KUNSTENAARS

WWW.OAWE.NL

25 & 26 SEPTEMBER 12:00
18:00

OPEN ATELIERS WESTELIJKE EILANDEN

CENTRALE EXPOSITIE IN DE WALVIS OP BICKERSEILAND

Kom naar de Open Ateliers Westelijke Eilanden op 25 en 26 september

De oudste atelierroute van Amsterdam staat weer op de agenda. Dit keer op 25 en 26 september. Vanwege corona kon de Open Ateliers Westelijke Eilanden (OAWE) eerder dit jaar niet doorgaan. Op 25 en 26 september openen 60 kunstenaars dan eindelijk hun deuren. Tussen 12:00 en 18:00 uur kunt u zich laten verrassen door de werken van bekende kunstenaars, gerenommeerde galeries en startende talenten. Ook zal er een centrale expositie plaatsvinden in de Walvis op Bickerseiland waar u het werk van alle deelnemende kunstenaars kunt bekijken. Dit is tevens het startpunt van de atelierroute en hier vindt u ook de informatiestand waar u een plattegrond kunt ophalen.

Bezoek www.oawe.nl voor meer informatie over de kunstenaars en de diverse evenementen die plaatsvinden tijdens OAWE.

WIST U DAT?

Tijdens deze 34e editie zijn vrijwel alle kunsttechnieken vertegenwoordigd: van schilderijen en beeldhouwwerken tot design en interactieve installaties. De kunstwerken zijn tijdens OAWE niet alleen te bewonderen, maar u kunt ook een kunstwerk van een Amsterdamse kunstenaar aanschaffen. Voor elke portomonee wat wils.

*De plattegrond liever digitaal?
scan de QR code.*

OUDSTE KUNSTRUTE VAN AMSTERDAM

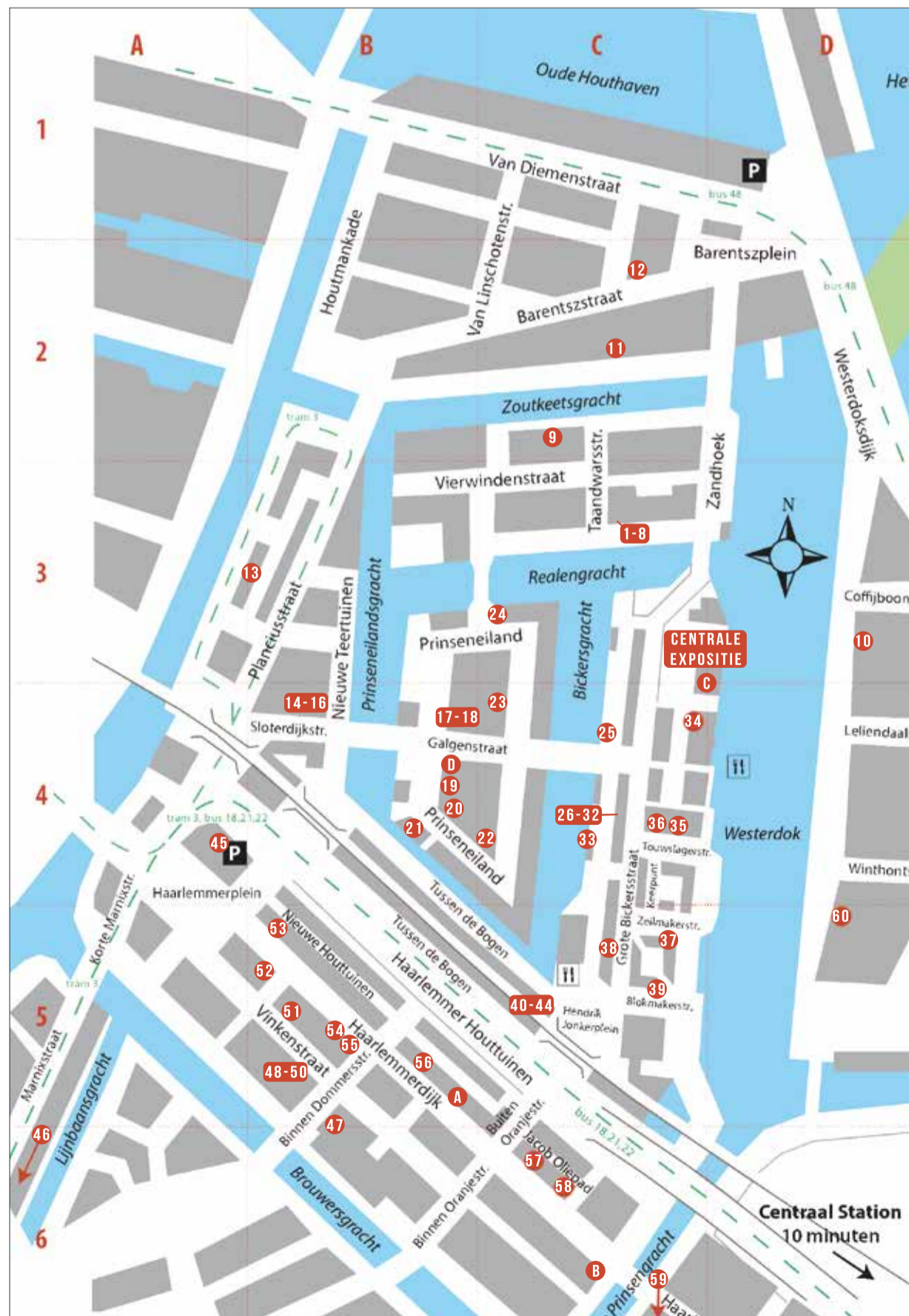
De OAWE is in 1985 opgericht en daarmee de oudste atelierroute van Amsterdam. Opmerkelijk is dat in dit stadsdeel van Amsterdam - ten opzichte van andere Nederlandse stadsdelen - de meeste kunstenaars wonen en werken. De Westelijke Eilanden hebben een sterke aantrekkingskracht voor creatieve geesten. De bekende kunstenaar George Hendrik Breitner en fotograaf Jacob Olie hebben in de 19e eeuw meermaals de mooie straatgezichten van de Westelijke Eilanden vastgelegd.

De OAWE vindt plaats op Bickerseiland, Prinseneiland, Realeneiland, Nieuwe Teertuinen, Westerdok, Noordzijde Brouwersgracht, de Haarlemmerbuurt (ook bij diverse winkeliers) en de Zeeheldenbuurt.

Combineer uw wandeling door dit prachtige stukje Amsterdam met een bezoek aan de kunstenaars!

De organisatie vraagt u om rekening te houden met de dan geldende coronamaatregelen.

Deelnemende kunstenaars

1. Carla van Beurden
2. Irma Hameri
3. Jannemieke Versteegen
4. Luz.co papierwerk
5. Marina Ruempol
6. Petra Mol
7. Roeland Hoekstra
8. Timon Hagen
9. Manou Labout
10. Mo Verlaan Photography
11. Marijke Mieras
12. Buurtkamer Parlarie
13. STALE AMSTERDAM
14. Arthur Meijer
15. Reinder van der Woude
16. Studio Itaka
17. Lotte Avères
18. Simone W Bosch
19. Yvonne Hakkert
20. Sonja Besselink
21. Iris Nijenhuis
22. Marjolein Hoogerwaard
23. Esther van de Steene
24. Amsterdam Works of Art
25. TUIN DER KUNSTEN
26. Anja Eliasson
27. Galerie Moon
28. Gerard Dirks
29. Ingeborg Seelemann
30. Joke Plomp
31. Monica Kugel
32. Willem Bosveld
33. Studio Maria Blaisse
34. Coronalights
35. Judith Broersen
36. Femke Moedt
37. Lia van Vugt
38. Guus Geurts
39. Ammetje Schook
40. Engelbert Fellingier
41. Fransien van der Meer
42. Astrid Keijser Beelden
43. Petra Oldengarm
44. Roy Jongeling
45. Ada Breedveld
46. GO Gallery Amsterdam
47. Jeroen Dercksen
48. Kleidoscoop
49. Siisi Namor
50. Villa Vegtlust Vinkenstraat
51. Atelier Oosterbosch
52. Daniel Couet
53. A volo! Italian deli
54. TYPIQUE
55. The Route Photo Gallery
56. Lunchroom 108
57. Galerie de Hoofzaak
58. Birgitta Vereecke
59. Atelier Brouwersgracht
60. Guy Königstein

ONZE BIJZONDERE DANK GAAT UIT NAAR DE SPONSORS:

De beiaardier van de Westertoren

van de Westertoren. Via smalle stenen trappen en vastgeklonken ladders klauteren we naar de negende verdieping. Een duizelingwekkende klim voor iemand met hoogtevrees. Maar daar heeft deze stadsbeiaardier geen last van. "Ik heb een gezond vak, ben bijna nooit ziek", lacht hij als we in de bovenste torenkamer zijn aangekomen voor dit interview.

Boudewijn Zwart, woonachtig in Nijkerkerveen, speelt niet alleen wekelijks in de Westertoren, maar ook in de Oude Kerk en de Zuiderkerk, en in elf andere kerken elders in Nederland. "Ik ben een troubadour die van toren naar toren gaat," zo omschrijft hij zichzelf vrolijk. "Mijn motto is: breng eens een zonnetje onder de mensen."

Hij legt eerst uit hoe een carillon, ook wel beiaard genoemd, werkt. "Je kunt het vergelijken met een piano. Maar in plaats van toetsen heeft het stokken. De bovenste rij korte stokken komen overeen met de zwarte toetsen, de onderste rij lange stokken met de witte toetsen van een piano." En die stokken zijn via staaldraden verbonden met de klepels van bronzen klokken.

Zich angstig vasthoudend aan de ladder werpt de verslaggeefster door het halfopen dakluik een blik op de 51 grote en kleine klokken op het dak.

"Een carillon is uitermate geschikt voor klassieke muziek en psalmen", vertelt Boudewijn. "Maar ik ben geen puritein. Ik speel Amster-

damse liedjes, Franse chansons, jazz, volksmuziek, mediterrane muziek en zo voort. En ik ga ook in op de actualiteit. Als een lid van het koningshuis jarig is, speel ik het Wilhelmus en Lang Zal Ze Leven. Op Bevrijdingsdag kies ik bijvoorbeeld voor Vera Lynn en Glenn Miller, en vlak voor Pasen voor Erbarme Dich. En als het stortregent probeer ik mensen weleens op te monteren met Singin' In The Rain en Onder Moeders Paraplu."

Boudewijn is gereformeerd. Er staat ook vaak een psalm op zijn speellijst. "Ik ben helemaal vrij in mijn muziekkeuze." Hij wordt betaald door de gemeente Amsterdam, die eigenaar is van de Westertoren. Op zijn website www.bellmoods.nl valt te lezen dat hij uit een bekende organistenfamilie stamt en behalve beiaardier ook organist, pianist en componist is. Zijn dochter Lydia is ook beiaardier.

De 'jukebox van Amsterdam' krijgt regelmatig verzoeknummers uit de buurt. "Mensen mailen of belten mij of wachten me op bij de ingang van de toren. Of ik bijvoorbeeld iets van Jacques Brel wil spelen voor een jarige." De familie van een doodzieke Jordanese vrouw vroeg afgelopen jaar om Wat De Toekomst Brengt Moge. "Ik heb haar als het ware toegestopt met dit geestelijke lied. Ik hoorde later dat het haar getroost heeft. Ken je het prachtige oorlogsgedicht *Het carillon* van Ida Gerhardt? Daarin beschrijft zij hoe dit instrument kan troosten."

Jarenlang kwam trompettist Reinier Sijkens op dinsdag in een met kunstbloemen versierd bootje aanvaren om vanaf de Prinsengracht een jamsessie van zo'n vijf minuten met de stadsbeiaardier te doen. En steevast klonk er dan na afloop een applaus. "De opnamen hiervan zijn wereldwijd uitgezonden. Maar omdat mensen zich dan op de kade gingen verzamelen, is Reinier sinds de coronacrisis hiermee gestopt."

De torenklok slaat twaalf uur. De beiaardier, ook wel klokkenist genoemd, moet aan het werk. Hij grijpt de stokken vast en begint met drie liedjes over de Westertoren. Ook een Frans chanson, Mozart, en Bach staan vandaag op het repertoire en twee verzoeknummers van de verslaggeefster: 'Rollercoaster' en 'Ne Me Quitte Pas'. "Ik heb een dankbaar beroep", zegt hij na afloop. "Maar ik hoef geen applaus. Ik ben tevreden als mensen een glimlach op hun gezicht krijgen. Het mooiste applaus is als ik na afloop op straat iemand een liedje hoor fluiten dat ik net heb gespeeld."

Boudewijn Zwart heeft een mobiel carillon, een aanhangwagen met vijftig kleine klokken, waarmee hij en zijn dochter in binnen- en buitenland optreden. Zie www.bellmoods.nl.

De Westertoren wordt binnenkort gerestaureerd.

FOTO ANKE MANSCHOT

Voor slechts € 120* kan dit uw advertentie zijn

HUIS AAN HUIS, BIJ 21.500 BUURTBEWONERS IN DE BUS

Formaat 1 - 62 b x 69 h 98,-*
Formaat 2 - 62 b x 92 h 120,-*
Formaat 4 - 62 b x 190 h 225,-*

Bel 06-290 60 448 of mail naar: gilles@landgraphics.nl voor meer informatie over onze advertentiemogelijkheden

* PRIJZEN ZIJN EX BTW

Sinds 1985 speelt Boudewijn Zwart (58) elke dinsdag van 12 tot 13 uur op het carillon van de Westertoren. Er staan ook regelmatig verzoeknummers op zijn repertoire.

DOOR ANKE MANSCHOT

"Tijdens de lockdowns waren de beiaardiers ongeveer de enige muzikanten die nog hun vak mochten uitoefenen", vertelt Boudewijn Zwart bij de ingang

WERKGROEP KUNST & CULTUUR JORDAAN & GOUDEN REAEL HOFJES- EN PLEINCONCERTEN 2021

DE NAJAARCONCERTEN

Ook dit jaar verzorgt de Werkgroep Kunst & Cultuur Jordaan & Gouden Reael weer een aantal concerten in de herfstmaanden. De concerten vinden plaats in het Claverhuis, Elandsgracht 70 en beginnen om 15 uur. De toegang is zoals altijd gratis. Reserveren verplicht via hofjesconcertenadam.nl

■ The One and Only

Zondag 26 september, 15 uur

The One and Only is een heerlijke jaren '60 band! Zeven mannen die liedjes zingen met een vrouwen-naam in de titel, hoe veel galanter wil je het hebben? Twee dingen zijn typerend voor The One and Only: Behalve de gebruikelijke instrumenten, drum, gitaar, bas en toetsen, staan er ook een saxofoon en een trompet/bugel mee te blazen. En dat betekent verrassende arrangementen!

De zanger is Peter Lusse, bekend van de comedyserie Vrienden voor het Leven. Zijn deelname betekent dat de The One and Only niet vóór het publiek speelt, maar mét het publiek. (waarbij de dames natuurlijk wel iets meer aandacht krijgen, sorry heren)...

■ TRIO C TOT DE DERDE

Zondag 31 oktober, 15 uur

Trio C tot de derde speelt klezmer in de puurste zin des woords: joodse feestmuziek! Maar ook in de breedste zin des woords: een stijl die voortdurend in ontwikkeling is en die veel ruimte biedt voor muzikale uitstapjes naar aangrenzende genres als balkan en gipsy, jazz en klassieke muziek. Composities van Oost-Europees georiënteerde klassieke componisten als Béla Bartók en Zoltán Kodály worden afgewisseld met eigenzinnige vertolkingen van traditionele melodieën.

Het trio bestaat nu meer dan 20 jaar en samen hebben ze vele muzikale reizen gemaakt. Elke compositie is weer op een andere wijze ontstaan en heeft een verhaal dat ze graag met het publiek delen. Kom luisteren en geniet, dans en droom met Trio C tot de derde.

Carel den Hertog - viool • Coos Lettink - accordeon
Caspar Terra - klarinet

■ LucyDijkmanTrio

Zondag 28 november, 15 uur

Het LucyDijkmanTrio bestaat uit drie rasartiesten die elkaar muzikaal uitdagen en steeds weer de juiste balans weten te vinden tussen gevoel en muzikale hoogstandjes.

De Nederlandstalige jazzy luisterpop van het trio vult een uitdagend (theater-)programma vol levenslust en met thema's die zowel optimisme, humor als confronterende emoties niet uit de weg gaan.

Een traan, een schaterlach en aanstekelijke ritmes houden elkaar in evenwicht en laten dit trio steeds weer op beide benen landen.

Lucy Dijkman - zang en piano • Hans Alink - drums, percussie en zang • Peter Huijting - gitaren en zang

Bij Simon de Looier
Bijbelcentrum X

Interesse in Bijbelse verhalen? Kom naar het Bijbelleesuur

Samen lezen we een geschiedenis uit de Bijbel. We gaan op zoek naar de bedoeling en wat dit betekent voor nu. 1 x per 2 weken op woensdagmorgen. 10.30 - 11.30 uur. Bij Simon de Looier.

Woensdag 29 september, 13 oktober en 10 november

Gratis, iedereen welkom!

Rini Vos, evangelist
'Bij Simon de Looier'
Looiersgracht 70-72,
1016 VT Amsterdam
M: 06 38 32 76 38

Honderd jaar woningwet

Onverklaarbaar bewoond

HISTORISCHE FOTOS EN ILLUSTRATIES BEELDANK

Foto links: volgebouwd terrein Goudsbloemstraat

Illustratie boven: wooncomplex Goudsbloemstraat

In de negentiende eeuw trokken bewoners van het platteland massaal naar de grote steden op zoek naar werk in de fabrieken. De steden raakten overbevolkt, de woningnood was enorm. De liberaal-conservatieve regering vond zorg voor goede huisvesting geen overheidstaak. Huisjesmelkers roken geld, splitsten woningen en bouwden binnenterreinen vol gangen met eenkamerwoningen. Mensen woonden in tochtige krotten en vochtige kelders, vrijwel zonder daglicht. De armoede was enorm en hygiënische omstandigheden erbarmelijk. Epidemie na epidemie waarde rond in de armste buurten van de steden.

DOOR TRUDY FRANCO

'Een kamer waar de zon nooit doordrong; 's winters was het een grot vol nattigheid en 's zomers werden we ziek van de klamme hitte. In een hoek stond een ton die het gezin tot plee diende, in de andere ton kwamen de vuile luiers.' (uit: Neel Doff, Dagen van hongers en ellende, 1915)

In Amsterdam waren de Jordaan en de Jodenbuurt er het ergst aan toe. Aan het eind van de 19de eeuw woonde een miljoen mensen in Amsterdam in schrijnende armoede in kelders en gangen. De Noord-Jordaan was het dichtst bevolkt. Hoewel de 'sociale quaestie' ook in Den Haag steeds hoger opspeelde, bemoeide de overheid zich er niet mee. Er kwamen wel particuliere initiatieven. Betrokken rijke burgers en artsen kwamen in actie. In 1852 richtte een aantal van hen samen met de Amsterdamse burgemeester Pieter Huidekoper de allereerste woningbouwvereniging van Nederland op: de Vereniging ten behoeve der Arbei-

dersklasse te Amsterdam. Die bouwde aan het Smalle Pad (Planciusstraat) de eerste rug-aan-rug arbeiderswoningen naar Engels voorbeeld. In 1864 werd Bouwmaatschappij Concordia opgericht. Die bouwde o.a. het Constantiahof, genoemd naar de vrouw van de voorzitter, in de Westerstraat. Toch waren dit niet meer dan 'eilandjes in de krottenzee'.

Aletta Jacobs

Vanaf de jaren '70 verstrekten banken krediet hypotheek aan particuliere aannemers om bouw van goedkope arbeiderswoningen te stimuleren. Het gevolg was speculatie met grond en vastgoed. Buiten de Singelgracht werd veel, snel en goedkoop gebouwd; de beruchte 'revolutiebouw' in o.a. de Pijp en de Dapperbuurt. Straat na straat werd volgebouwd met alkoofwoningen, vaak met gemeenschappelijk sanitair in de trapportalen.

Dr. Aletta Jacobs, die door haar gratis huisbezoeken als arts in de Jordaan de ellende met eigen ogen zag, streed samen met sociaal-liberaal feministe Hélène Mercier, en socialiste Louise van der Pek Went voor betere arbeiderswoningen én voor overheidsbemoeienis. 'Laat licht en lucht in woon- en slaapvertrek' was het motto. In 1894 was Louise nauw betrokken bij de oprichting van Bouwonderneming Jordaan. Haar man, architect Jan Ernst van der Pek, ontwierp een voor die tijd luxe wooncomplex voor ambachtslieden aan de Lindengracht en een iets minder luxe in de Goudsbloemstraat met voor- en achter woningen. Louise werd woonopzichteres; ze haalde de huur op en hield toezicht op de bewoners en op het naleven van het huurreglement.

Uiteindelijk drong het in Den Haag door dat de overheid wél een taak

had in de volkshuisvesting. In 1901 werd een woningwet aangenomen. Het doel was bouw en bewoning van ongezonde slechte woningen onmogelijk te maken en de bouw van goede woningen te bevorderen. Er werden minimumeisen gesteld aan woningen en het aantal bewoners. Voortaan waren bestemmingsplannen en bouwvergunningen verplicht. Volkshuisvesting was nu een 'zaak van het Rijk', maar de uitvoering werd een taak van de gemeenten. Die mochten woningen onteigenen, afkeuren en slopen. Bordjes 'onbewoonbaar verklaard' verschenen op grote schaal. Nieuwbouw liet echter

nog op zich wachten, want dat werd overgelaten aan woningbouwverenigingen die vaak winst oogmerk hadden. Maar ook arbeiders zelf verenigden zich. In 1903 richtte een koetsier en conducteur van de paardentram, met steun van de directie, de Coöperatieve Bouwvereniging Rochdale op. Ook andere coöperatieve woningbouwverenigingen, waaronder Eigen Haard, werden opgericht.

Sociale woningbouw

De echte overheidsinterventie kwam pas later op gang en na WO I ging het snel met de sociale woningbouw, onder aanvoering van de socialisten in de gemeenteraad en de SDAP wethouder Wibaut. 'Wie bouwt? Wibaut!', werd een bekende leus. Er kwam een Gemeentelijke Dienst Bouw en Woningtoezicht. Intussen werden de onbewoonbaar verklaarde woningen toch nog vaak bewoond. 'Onverklaarbaar bewoond' kalkten bewoners in de Jodenbuurt onder de bordjes 'onbewoonbaar verklaard'. In WO II maakte de massale moord op de Joden wrang een eind aan het woningprobleem in die buurt. In de Jordaan woonden tot

ver na de oorlog gezinnen in afgekeurde woningen. Johnny Jordaan zong met weemoed over zijn gelukkige jeugd het lied 'De afgekeurde woning'. De vraag is hoe gelukkig die jeugd eigenlijk was; op elkaar gepakt in een tochtig, vochtig huis. In 1962 werd de wet door staatssecretaris van volkshuisvesting Jan Schaefer voor het eerst herzien. Pas begin jaren 90 waren de allerlaatste krotten in de Jordaan opgeruimd.

Bewoners uitten hun dankbaarheid

Bronnen: De geschiedenis van Amsterdam, deel III, In het voetspoor van de radicalen 1889-1902; De Amsterdamse Jordaan, J.Z. Kannegieter; Stadsarchief Amsterdam; www.canonvande volkshuisvestingnederland.nl; Wikipedia

Marijke Winnubst (79)

FOTO HANNAH VELDHOEN

OUD EN WIJS GENOEG

Hannah (24) ontlokt wijsheden aan oudere buurtbewoners

'Denk voor jezelf'

DOOR HANNAH VELDHOEN

In de jaren '70 had Marijke samen met haar man een galerie op de Herengracht waar ze fotografie vertoonde. "Amsterdam was in die tijd een paradijs, alles was mogelijk. De gekste types liepen rond in Amsterdam. Tegenwoordig draait alles om geld, daar heb ik veel moeite mee. Amsterdam is tuttig geworden, iedereen doet elkaar na en er gebeuren geen gekke dingen meer. Laatst liep ik door het Stedelijk - want ik kan zeker genieten van kunst - en toen werd ik zo boos! Alles was bedacht en saai, zelfs in het meest prestigieuze museum van Amsterdam. Ik vond het een aanfluiting."

Marijke werd in 1942 geboren op de Prinsengracht in een gezin van dertien kinderen. "Als je

tijdens de oorlog in een gelovig, groot gezin wordt geboren, heb je daarna heel wat zelf uit te zoeken. Daar kwam ik als kind al snel achter. Ze zeggen dat de eerste 1000 dagen van je leven heel toonaangevend zijn voor de rest van de jaren die volgen. Dat is denk ik een van de redenen waarom ik moeite heb gehad met het leven. Maar ja, je hebt het leven en dan moet je er maar wat van maken."

Marijke is altijd nostalgisch gebleven over de jaren '70 en '80. "Ik hoop dat Amsterdam weer een plek gaat worden waarvan mijn hart opengaat wanneer ik aankom op Centraal Station." De jongere generatie wil ze daarom graag een wijze levensles meegeven met een vleugje jaren '70 mentaliteit; "Denk voor jezelf, denk groot en vooral: maak er wat van." ■

Palmstraat 18 onbewoonbaar verklaard

Gratis Naschoolse Activiteiten

Bij een nieuw schooljaar horen ook leuke, nieuwe naschoolse activiteiten! Vanaf vrijdag 10 september kunt u uw kind inschrijven via de website naschoolseactiviteiten.amsterdam. En goed nieuws voor kinderen in het bezit van een stadspas: voor hen zijn de activiteiten dit seizoen geheel gratis. Geen stadspas maar weinig financiële middelen? Dankzij donaties van ouders kunnen we enkele kinderen blij maken met een gedoneerde cursus, dus schroom niet om de school een voucher met kortingscode te vragen of contact op te nemen met de talentmakelaar (zie hieronder).

De cursussen starten in de week van 4 oktober 2021, tenzij anders vermeld.

Een greep uit het nieuwe aanbod naschoolse activiteiten: Kleuters in het Wild, Doe mee met Macramé, Type lessen, Hoe word ik Archeoloog, teken in patronen: Zentangle, Wetenschap met de UVA, Breakdance, Circus, Kidskickboksen, InterActing bij Boom Chicago speciaal voor kinderen met een autisme en nog veel meer. Meer informatie vindt u in de brochure die u kunt ophalen in het Claverhuis (Elandsgracht 70) en op de website.

Wilt u meer informatie of heeft u hulp nodig bij het inschrijven? Neem dan contact op met de talentmakelaar van DOCK: Wanda Broers, wbroers@dock.nl, 06 – 2232 9474

Alzheimer Trefpunt Amsterdam Centrum Een plek voor ontmoeting, informatie en het delen van ervaringen

Na de zomer is er elke eerste woensdag van de maand weer een Alzheimer Trefpunt: een prettige en veilige plek voor mensen met dementie, hun partners, familieleden, vrienden en hulpverleners. Ook andere belangstellenden zijn welkom. U kunt er met lotgenoten praten over de dingen die u meemaakt en er is veel informatie beschikbaar. Tijdens de bijeenkomsten worden geldende coronamaatregelen in acht genomen. Aanmelden is niet nodig en de toegang is gratis.

Voor het komend najaar is er weer een afwisselend programma samengesteld variërend van de rol van de huisarts bij dementie en

het belang van een sociale benadering van mensen met dementie door hoogleraar Anne-Mei The, tot rouw en verlies bij leven. Het volledige programma is te lezen via <https://alzheimeramsterdam.nl/>

Bent u verhinderd, maar heeft u behoefte aan een gesprek of ondersteuning? U kunt contact opnemen met Jose Kersten 06 43286294 of Dian Mekkes 06 47023554 van Buurteam Amsterdam Centrum (voorheen CentraM).

Locatie: Huis de Pinto, Sint Antoniebreestraat 69
Inloop vanaf 19.00 uur, start 19.30 uur, eind 21.30 uur

Groenmiddag herfst in het Claverhuis

FOTO BART WINNURST

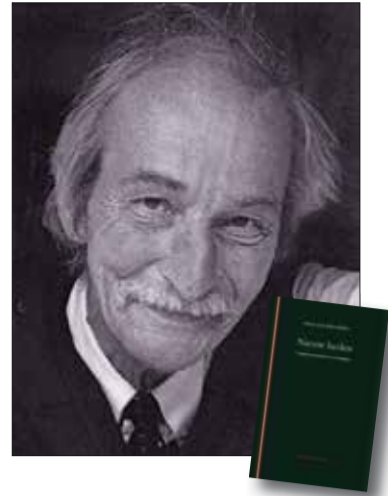
Op zondag 10 oktober van 14.00 tot 17.30 uur vindt de jaarlijkse Groenmiddag herfst plaats in het Claverhuis, georganiseerd door werkgroep Meer Groen in de Jordaan, Vereniging Groei & Bloei Amsterdam en Wijkcentrum Jordaan & Gouden Reael. De middag begint met een planten- en zadenruilbeurs. Zet overvloedige planten dus vast in een potje en bewaar zaden, u maakt er een andere tuinier misschien blij

mee. Tevens kunt u gratis bloembollen uitzoeken en advies inwinnen bij een plantendokter. Om ca. 15.00 uur begint een lezing over een groen onderwerp. We eindigen met een gezellig drankje. Mocht de middag i.v.m. Coronamaatregelen toch niet door kunnen gaan dan laten we dat tegen die tijd weten via een nieuwsbericht op de website van Wijkcentrum Jordaan en Gouden Reael: jordaan-goudenreael.nl.

Jordaanbewoner zonder vast adres

DOOR LYDWINA MEERMAN

De dichter Paul van den Hout (1939-2015) heeft in onze eigen Jordaan jarenlang een dakloos bestaan geleid. Af en toe had hij geluk en sliep hij een week of wat op een vergeten zolderkamertje aan de Bloemgracht, in de roef van een woonboot onder de Westertoren, 'op de bank' bij vrienden in de Anjeliersstraat, maar even zo vaak op een beschut plekje in de nachtelijke buitenlucht. Dat er in dergelijke omstandigheden evengoed gewerkt kan worden, heeft Paul terdege laten zien. Schrijven deed hij in één van zijn huiskamers: het café. Maand in maand uit werkte hij er dagelijks op een oude typemachine aan de vertaling van een lijvige roman in verzen. Zijn eigen gedichten noteerde Paul intussen op bierviltjes. Daarnaast schreef hij een kostelijke detective in dichtvorm, waarmee hij in het Parooltheater optrad. Wil je over dit alles meer te weten komen? Kijk dan op www.paulvandenhout.nu. Zijn nagelaten werk is in een bundel verschenen. Schrijf het op in onze wijkkrant, zeggen caféhouders tegen

mij. Anders weet niemand ervan; je weet hoe dat gaat. Een voorproefje:

Een oude man verjaarde voor de reeds tweeënveertigste keer; wat er voor hem aan toekomst gloorde, was dus niet veel bijzonders meer. Hij had zojuist, na jaren zwerven, eer hij nog eens op straat zou sterven, een huis gescoord, rez de chaussée: drie kamers, keuken, douche, CV, een tuintje (dat was echt een bonus), wat knullig ingedeeld, dat wel, maar dat vond hij een bagatel: wat wou hij nou met zijn kapsones, hij was niet in een krot gedumpt; dat had toch ook maar zó gekund?

Thriller in de buurt

Kauffmann en Kauffman, bedrijfsrecherche is het nieuwe boek van Hetty Kleinloog. Eerder publiceerde zij de romans *Volle bloei en Volle kracht*. Ze is docent drama en creatief schrijven en schreef onder meer scenario's voor tv-series. De thriller speelt zich af in hartje Amsterdam, met name in de Jordaan, waar de auteur ook woont. Met een meegeleverde stadswandeling zijn de plaatsen waar het verhaal zich afspeelt, te vinden. Hetty is van plan om een hele serie te maken over de zusjes en hun bedrijfsrecherche; het tweede deel verschijnt al in november. De tweelingzusjes Kauffmann, Lisa – opgeleid aan de politieacademie – en Kat, ooit journalist, nemen het bedrijf van hun vader over en zijn tijdens een bedrijfsetentje getuige van een aanslag op de direc-

teur. Door deze opdracht komen ze in spannende situaties terecht, niet alleen bij het runnen van het bedrijf, maar ook door hun gecompliceerde verhouding. (DM)

Uitgeverij Marmar (mei 2021) € 15

SOOJ eindelijk weer open

“Meer dan een jaar is de SOOJ door Corona dicht geweest, maar eind augustus gingen we dan toch eindelijk weer open. Gelukkig! Onze bezoekers keken er naar uit. Ze wilden zo graag weer een partijtje biljart spelen en een kaartje leggen. Ze misten elkaar en de gezelligheid.”

Aan het woord is Willem Stokkel, vrijwilliger bij de Stichting Ontmoetingsruimte voor Ouderen in de Jordaan, kortweg SOOJ. Willem werkt hier vrijwel vanaf het eerste uur mee als bestuurslid en gastheer. Hij merkt dat de behoefte aan contact groot is in de buurt, dat de mensen eenzaam zijn.

De SOOJ in de Tichelstraat is al 17 jaar een begrip voor de oudere Jordanezen. Iedereen vanaf 55 jaar is welkom in deze knusse buurtshuis-kamer die wordt gerund door vrijwilligers. Je kunt er elke middag – behalve op zondag – binnenlopen om een praatje te maken, een potje te kaarten of een ander spel te spelen, of om in een rustig hoekje de krant, een tijdschrift of een boek te lezen. De SOOJ heeft een grote verzameling spellen – van dammen tot scrabble, van domino tot rummikub en yahtzee. In het tijdschriftenrek vind je altijd wel een tijdschrift van je keuze en in de zwerfboeken-kast doe je soms een onverwachte vondst, een boek dat je niet kende en na lezing weer verder kan laten

zwerven. Bij mooi weer kan je ook heerlijk toeven in de mooie lommerrijke tuin met zijn verborgen zitjes. De gastvrouwen- en heren staan altijd klaar, ze zorgen voor de goede sfeer, muziek en schenken een drankje. En... ze wijzen de weg naar alles wat er nog meer te doen is. Want de SOOJ is niet alleen geliefd als buurtshuis, maar ook populair als plek waar je kunt deelnemen aan allerlei activiteiten, zoals klaverjascompetities, bingo- en bridgemiddagen en rommelmarkten. Je kunt er taallessen volgen of mahjongles en er is een leesclub en een computer-inloopspreekuur. Met andere woorden: de SOOJ biedt in de dichtbebouwde Jordaan, waar de huizen niet zo groot zijn, een ideale gelegenheid om er even uit te zijn, de zinnen te verzetten en de geest jong te houden.

Willem is optimistisch: “We zijn blij dat we na zo'n lange tijd onze bezoekers weer kunnen ontvangen en een nieuwe start kunnen maken met de activiteiten. We hebben veel plannen voor gezellige middagen. Er is vraag naar computerlessen en tekenlessen, we denken aan een middag 'vertellen over vroeger' en aan een lunch op vrijdag met kroketten of uitsmijters. Bewegingslessen zouden ook nuttig zijn.” Maar zo stelt hij met nadruk: “we kunnen het niet met onze huidige kleine groep medewerkers alleen. We hebben meer vrijwilligers

nodig, gastvrouwen en gastheren, mensen die graag lesgeven of activiteiten willen begeleiden, mensen die houden van organiseren en mensen die vaardig zijn op het gebied van communicatie en publiciteit.”

Oproep

Ben je geïnteresseerd geraakt in de huiskamer van de Jordaan en wil je ons komen ondersteunen? Wees welkom! Meld je aan! Je kunt ons altijd bellen of mailen.

Bestuur SOOJ, Tichelstraat 50,
Tel.: 020-3302017
E-mail: tichelsooj@outlook.com
Website: www.sooj.nl

Welkom op de Creatieve Kindermiddagen 'de fontein'

Creatief aan de slag met papier, wol, verf... spelletjes doen, koken of bakken. Verhalen! De vlag hangt buiten. 'Bij Simon de Looier'.
2e Looiersdwarstraat 75.

Zaterdag 13.30 - 15:30 uur

18 september
2 en 23 oktober
6 en 20 november

Rini Vos, evangelist
'Bij Simon de Looier'
Looiersgracht 70-72,
1016 VT Amsterdam
M: 06 38 32 76 38

LONG PURA

Wij
zoeken
leuke
collega's

Selamat Datang!

**DINER - RIJSTTAFELS - SATÉ'S - À LA CARTE
STREETFOOD - VEGETARISCH - BEZORGEN**

Long Pura is een authentiek Indonesisch restaurant, al meer dan 25 jaar gevestigd in hartje Jordaan aan de Rozengracht.

Onze Balinese chef en zijn team bereiden onze beroemde rijsttafels en gerechten op traditionele wijze. Al onze sauzen en marinades zijn huisgemaakt volgens oude recepten. De gastvrije bediening in klederdracht verwelkomt u graag in ons stijlvolle restaurant.

Laat u verrassen door de Indonesische keuken!

ROZENGRACHT 46-48, 1016 ND AMSTERDAM T. 020 - 623 89 50 • RESTAURANT-LONGPURA.COM